

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

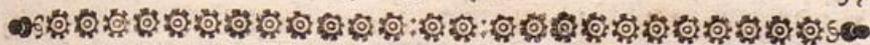
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XVII. Ex tribus muneribus Magnorum Mater amoris & doloris deligit sibi solam Myrrham. Emblema. Myrrha planta aromatica cum inscripto lemmate: Amara, sed salubris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XVII.

Ex tribus muneribus Magorum Mater amoris & doloris deligit sibi solam myrrham.

Obtulerunt ei myrrham. Matth. 2. 13.

1. **M**icet myrrha spinosa & amara sit, miram tamen, ac variam vim (prout auctor est Dioscorides) habere affolet, *Dioscorides l. 1. c. 67.* cuius arbuscula duplicem ex se liquorem fundit; primus, quem sponte sudat, stacte vocatur, estque myrrha longè optima ac odoratissima, alter ex vulnere caudicis incisi manat; uterque liquor cor merè confortat, caput exhilarat, aërem insalubrem arcet, caliginem oculorum discutit, saporem gignit, vocem expedit, ventris tineas enecat, vulnera sanat, &c. Hinc nobiliores quondam sceminæ passim in

Mater Dolorosa.

S

Pale-

Palestina pendulum è collo fasciculum, ex folijs, ramusculis & floribus myrrhæ colligatum, gestare solebant, ut sanitati conservandæ, morbisque arcendis prudenter & maturè confulerent.

Cant. 1. 2.

Verumenimverò longè utilior, longè salubrior est ille Divinus myrrhæ fasciculus, quem B. Virgo & Mater è collo suo pendulum inter ubera sua gestat, proinde longè melius, quàm Sponsa olim gloriari potest: *Fasciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur*, Quasi diceret: Quærant aliæ mulieres & delicatulae sua odora menta, spicam nardi, cassiam, cinamomum, muscum & pixides olfactoriales, in quibus pretiosa balsama & liquores condensati continentur; quæram ego unicè dilectum meum JESUM, qui est mihi odoratissimus, ac saluberrimus myrrhæ fasciculus, hunc semper memoria versabit, intellectus contemplabitur, voluntas diligit; hinc non aurum à Magis oblatum, nec thus, sed myrrham mihi reservabo, quæ licet gustui amara videatur, animæ tamen saluberrima est, unde Lemma:

Amara, sed salubris.

Cant. 5. 5.

Justin. Miechov. in Lib. 2. an. B. V. Disc. 186.

En dilecta anima, pulcherrimum in Sacratissima Deipara exemplum, non enim ignorabat, myrrham hanc à SS. Regibus liberali manu oblatam esse prodromum futuræ passionis, mortis ac sepulturæ Filij, proinde rectè cum Sponsa tunc dicere poterat: *Manus meæ distillaverunt myrrham primam, & digiti pleni myrrhâ probatissimâ*. Hanc, inquam, myrrham & nos ex manibus MARIÆ sumamus, & pectori nostro adstringamus: *Hæc myrrhâ*, ait Justinus Miechoviensis, *B. Virginis manns plenæ erant, quia illa dolores & cruciatus Filij sui continuo animoolvebat à Christi nativitate usque ad ejus mortem, imò & post ejus mortem dolores Christi perpetuò in Corde habebat, prophetica namque imò plusque prophetica mente Filij sui mortem longè antè providebat: nam cum Filium suum in sinu fovebat, ubi gestabat, uberibus lactabat, spinas, flagella, crucem, clavos, lanceam, mortem, sepulturam ejus oculis mentis contemplabatur; hinc peroptimè & longè meliori jure, quàm illa Sponsa dicere poterat: *Manus meæ distillaverunt myrrham primam*.*

2. De Regina Saba recensent Regum Annales, quòd audirè famâ de admiranda Regis Salomonis sapientia è finibus terræ magno suorum procerum comitatu & pompâ verè regiâ Hierosolymam venerit,

merit, ut ab ore Regis Solymæi audiret, ac disceret sapientiam, cui in domum dedit centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis. ^{3. Reg. 10. 10.} Observa hîc: Aurum Regina Saba & aromata sapientissimo Regi in donum, non autem myrrham præsentavit, quam tamen SS. Magi & Reges Sabæi cum auro & thure liberali manu Christo, Regi Regum & SS. Matri ejus offerebant, aurum quidem ut Regi sapientissimo, thus ut DEO ac Sacerdoti summo, myrrham verò ut homini pro salute & redemptione generis humani passuro, morituro & sepeliendo: *Obtulerunt ei myrrham.* Parcite serenissimi Reges, ah parcite; ad quid dulcissimo ac Divinissimo Infanti vix in lucem nato, ac SS. Matri ejus myrrham præsentatis passionis ac mortis Symbolum? Lætitiâ ac magis grata afferte munera.

Enimverò non acceptius Christo & MARIÆ poterant offerre munus, quàm myrrham, aurum enim B. Virgo paupertatis aman-
tissima, teste S. Bonaventura, paulò post pauperibus erogavit, thus DEO & templo in obsequium destinavit, myrrham autem sibi ac dilectissimo Filio reservavit, non ignorans, utpote superiori illustrata lumine, vitam JESU & suam continuam amaritudinem, dolorum ac laborum congeriem futuram. Juvat hîc audire S. Birgittam: *B. Virgo*, ait, *melius quàm Propheta præcivit sui Filij passionem, ideò enim lactans cogitabat, quòd felle & aceto esset potandus in cruce; quando eum manibus gestabat, videbatur illi, quòd crucis brachijs esset confixus; quando dormiebat, cogitabat mortuum ex cruce depositum; quando osculabatur, Jude osculum cogitabat; quando fascijs involvebat, funes cogitabat, quibus ligandus ab impijs carnificibus; quando manu ducebat, ducendum ad tribunalia, ut impijs judicibus sisteretur, &c.* Vide anime mi! quomodo Mater amoris & doloris in cunctis ferè actionibus amarissimam passionis myrrham animo versârit, si enim Prophetæ longè ante Christum eam spiritu providerunt, atque de ea tam multa etiam in particulari vaticinati sunt, certè Reginam Prophetarum ad majus obrinendum meritum horum futurorum inscium esse non decuit, nec oportuit, quia ita Patri placuit Matrem Filio esse simillimam. Subintrat hîc Melissius pro reflexione nostra morali: *Tu quoque si sapis, imitaberis Sponse prudentiam, atque hunc myrrhæ tam charum fasciculum de principatu tui pectoris nec ad horum patieris avelli, amara illa omnia, que pro te pertulit, semper in memoria retinens, & assidua meditatione*

S. Bonav. in lib. de vita Christi.

S. Birgitt. in serm. Angel. c. 16. & 17. Item S. Bern. serm. 40. in Cant.

Vide Psal. 21. & Isa. c. 53.

S. Bernh. serm. 43.

ne revolvens, quo possis dicere & tu: Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi, inter ubera me commorabitur, &c.

3. *Et* dubitas adhuc, anima Christiana, quod myrrha Magorum Cuncto Infanti & SS. Matri ejus gratior auro & thure, cunctisque acceptior mundi thesauris acciderit? Adverte, quid in domo Simonis Leprosi evenerit. Erat Christus in Bethania pridie Dominicae Palmarum ad convivium cum suis discipulis à dicto Simone, quem à lepra prius curaverat, perhumanè invitatus; & cum Mense assideret, accessit ad eum Magdalena cum vase unguentario ex allabastrite factò, & magno devotionis affectu pretiosum nardi liquorem in Caput JESU effudit; indignati quidem sunt Discipuli, Judà charago & incentore hujus murmuris, ob inanem hujus, pro-
Matth. 26. 9. ut ipsi autumabant, tam pretiosi unguenti profusionem: *Ut quid perditio hæc? verum mitissimus Redemptor hanc mulierem non tam benignè defendit, quàm & publicè commendavit, quod obsequium sibi præstiterit longè gratissimum, perpetuisque annalibus, & hominum memorià dignissimum: Opus bonum operata est in me, mittens enim hæc unguentum hoc in Corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis, ubicunque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur, & quod hæc fecerit in memoriam ejus.* Quæres hîc, prudens Lector, quare hoc unguentum Christo Domino super aurum & topazion placuerit?

Audi ipsam Veritatem Christum: *Ad sepeliendum*, inquit, *me fecit*; per hoc enim odoriferum unguentum mulier, licet nesciens, præfagijt, & divinavit proximam Christi JESU passionem, mortem & sepulturam. Ex quibus facilè rationem colliges, cur myrrha Magorum plùs auro & thure, omnibusque mundi gazzis Christo & Sanctissimæ Matri ejus placuerit, per hanc enim myrrham eidem pientissimo Redemptori & Dolorosæ Matri jam tunc in antro Bethlemico non aliud præfagiebant, quàm carnis mortificationam, crucem & sepulturam, proinde jam tunc in cunis Divinissimus Infans ad præfatos SS. Magos dicere poterat: *Ad sepeliendum me fecistis.* Siquidem myrrha Defunctorum corpora, ut maneant incorrupta, condiri assolent. Et quid dico? Nonne omnia illa tria munera, attestante Cornelio, allegoricè notabant Christum passurum, crucifigendum, mortificandum, ac sepeliendum? *Am-*
Chernel. in Matth. 2. 13.

rum, quia ex aurea charitate & amore hominum seipsum in cruce immolavit. *Thus*, quia in cruce summam religionem, submissionem, venerationem ac patriam erga Patrem monstravit: *Hu-* Philipp. 2.2.
miliavit semetipsum, &c. Myrrha, quia amara, omnes Christi JESU & dolorosæ Matris ejus amaritudines in corpore & anima in vitæ curriculo perferendas præmonstravit. O pientissima Mater! dic, obsecro, quid tunc animo voveris, cum in purissimo sinu tuo tam largiter oblatam myrrham conspicata es? An non tunc temporis intervallo verificatum est: *Quasi myrrha electa dedi suavi-* Eccli. 24.19.
tatem odoris?

4. O quàm largus hîc adaperitur campus de myrrha mortificationis tantoperè ad salutem nobis necessaria differendi! Myrrha illa, quam Magi per arcanum omen recens nato orbis Salvatori ac SS. Matri ejus in peculiare donum præsentaverant, erant suaveolentes & concretæ arborum lacrymæ, amaræ quidem sed & saluberrimæ: Et quid aliud præsignârunt, quàm crebras Christi & Matris dolorosæ lacrymas ac copiosos sudores, assiduo labore ac vario expressos dolore? Consideremus attentiore mentis oculo, quàm rigidam, austeram, & in omnibus sensibus mortificatam vitam hæc SS. Deipara duxerit. Si specum illam perpendis, in qua mundi Redemptorem enixa est Virginea Puerpera, non reperies nisi summam pauperiem, inter pecudes enim natus, & inter latrones crucifixus est JESUS, sed non sine Marre: *Invenerunt Puerum cum* Matth. 2.11.
MARIA Matre ejus. Anime mi! si vis cum his SS. Regibus invenire JESUM, sine Matre dolorosa, & sine myrrha mortificationis non invenies. Audi ipsam hanc Sacratissimam Virginem ad B. Elisabertham loquentem: *Filia dico tibi, quòd nullam gratiam,* S. Bonav. cap. 3. Medit. vitæ Christi.
domum vel virtutem habui à DEO sine magno labore, continua oratione, ardenti desiderio, profunda devotione & multa afflictione, excepta sanctificationis gratiâ, quâ sanctificata fui in utero Matris. Et addidit: *Pro firmo scias, quòd nulla gratia descendit in animam, nisi per orationem & corporis afflictionem.*

O quàm rara est hæc avis in terra nostra propria videlicet corporis afflictio, & quàm multi hîc dormiunt, qui etiam boni ac seduli volunt videri Christiani! *Beata Virginis, subintrat hîc Cornelius, severa & rigida vita fuit in jejunijs, orationibus, lacrymis, per-* Cornel in Prov. 31.27.
 S 3 secu-

secutionibus, doloribus, passionibus, &c. Et qualis est vita tua, & mi Lector! neque dicas mihi, mortificationem solis illis debere esse propriam, qui relicto sæculo in aliqua religiosa familia se DEO consecrârunt. Erras hic bone vir! cum mortificationis studiosus esse oportet, quotquot desiderant salvari: An non Veritas jubet, ut oculum tibi met eruas, manum reseces, pedem abscindas, si quidem periculum tibi instat, graviter offendendi DEUM? Nunquid mandat, ut abneget remetipsum, tollasque crucem tuam non semel in anno, sed quotidie? An observas hoc? O quàm aliter Sancti omnes! de B. Virgine scribit S. Birgitta: *Sicut rosa crescere solet inter spinas, ita B. Virgo in hoc mundo crevit inter tribulationes: Et sicut rosa crescente crescunt & spina, sic hæc electissima rosa, MARIA, quantò plùs crescebat etate, tantò fortiorum tribulationum spinis acutiùs pungebatur.* Evolve res gestas Sanctorum & Electorum omnium, & invenies cunctos in se fuisse rigidissimos, semper mortificationem JESU in corpore suo circumferentes. Quomodo ergo tu sine myrrha mortificationis in cælum ibis: Vidêris mihi anime mi! (ignosce, obsecro, salutem tuam quæro) ut avicula illa, quam S. Anselmus Episcopus Cantuariensis olim non sine lacrymis longiore filo à puero ligatam conspicias, & contemplatus est; volebat hæc quidem nunc subito volatu ferri in cælum, nunc rursus à puero ludente ad ima retrahebatur. En hic lusus tuus est: modò proponis, modò iterum deficis, non absimilis illis, prout ingeniosè, & piè observat Doctor Mellissus, qui indignantur adversus Adam, quòd *obedierit voci uxoris sue plùs quàm DEI, & ipsi quotidie Evam suam, carnem videlicet audiunt plùs quàm DEUM.*

5. Olim per portam ferream patebar ingressus in Jerusalem: *Venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem, quæ ultro aperta est eis, supra quod Venerabilis Beda: Ferrea porta, inquit, quæ ducit ad Jerusalem cælestem, est crux, mortificatio, tribulatio, martyrium.* Jacob, quia durum sibi lectum paravit, Dominum cæli, ejusque Angelos nunc per scalam descendentes, nunc ascendentes videre meruit: *In lit de lapidibus, & supponens capiti suo dormivit.* Ita subintrat hic S. Ambrosius, *cæli anlicos durus lectus, durus vltus, omnia dura decent.* Et tu miles delicate, quid ad hæc? David contra Goliath, immanem illum gigantem pugnaturus baculo, fundâ & lapide se armavit, cui in terram prostrato proprio gladio sceleratum caput amputavit: *Percussit Philistinum in fronte, &c.* Per baculum D.

Augu-

Augustinus crucem Dominicam subaudit; per lapidem Christum, *Matt. 27. 40.* qui est lapis angularis, vivus, reprobatus quidem à Judæis, sed factus in caput anguli. Per Goliath, quem S. Chrylostomus *thurrin* carnem appellat, rectè caro nostra rebellis intelligitur; & per gladium mortificatio sensuum, quæ velut gladius in hac pugna spirituali iusultanti carni (prout loquitur Cornelius) *caput abscindit, ne presit, Cornel. hinc; sed subsit.* Age anime mi! apprehende arma, gladium & scutum & contra hanc hydram (carnem tuam) generosè dimica; audi S. Augustinum: *Noli, inquit, extrinsecus pecus, quod mactes inquirere, habes Psal. 50. in te, quod occidas.* Occide propriam voluntatem, & myrrham DEO gratissimam ac probatissimam cum SS. Regibus obtulisti: *Tantum enim Th. Kemp. 1. 1. c. ult. 40. proficies, rectè ait Kempensis, quantum tibi ipsi vim intuleris.*

6. Redeo ad SS. Magos, primos Christianos, & insignes B. Vir- *fine* ginis cultores, qui viri serenissimi, licet stellâ duce per longa terrarum spatia profecti sint, ut DEI Filium è summo coelo ad nos venientem humiliter adorarent, eique sua devotissima præstarent humagia, illa tamen non obstabant obsequia, quò minùs & SS. Deiparentem debito hyperdulæ cultu venerarentur, cui proinde omnium gentium nomine gratias pro materna illa cura, quâ orbis enutritet Redemptorem, egerunt, supplices rogantes, dignaretur ipsos clientum loco habere, &c. Addit à Lapide: Non esse dubium, SS. Magos cum B. *Cornel. hinc; in Matth. 2. 1. c. ult. 40.* Virgine, quia dono linguarum pollebat, per se Arabicè fuisse locutos, ab eaque didicisse modum conceptionis, partûs, & nativitatis Christi, ideòque Christum ut DEUM, DEIque Filium adorasse, ac ternariè munera, imò & pectora sua obrulisse. O quantum mirati sunt viri isti sancti, ubi à Virgine Parente edocti sunt, regnum Christi non in opibus, fastu, pompis, palatijs & hujus sæculi commoditatibus, sed in paupertate, humilitate, mundi contemptu & carnis mortificatione situm esse. O quàm alius est nunc mundi sensus, quàm alius modernæ sæculi stylus!

Et tu anime mi! quid agis? Quid muneris offeres DEI Filio & SS. Matri ejus? Trina pariter à te petunt munera, an recusabis? S. *Nadass. in An. Cœl. 6. Jan.* Mechtildis Virgo enixè quondam dilectum animæ suæ Sponsum precata est, quid muneris sibi vellet offerri? Et responsum tulit: *COR.* Hoc & tu offeres, sed contritum, humiliatum ac mortificatum, nullum enim Christo & dolorosæ Matri magis est acceptabile Sacrificium. *Jo. Wey S. J. de Fil. Ad. opot. To. 1. l. 2. c. 23.* Imitare proinde Eminentissimum S. R. E. Cardinalem Robertum Belarminum, qui, ut filialem ac integerrimum amorem suum in Christum

stum JESUM & SS. Deiparentem testaretur medium Cor suum JESU Crucifixo, alterum verò dimidium MARIÆ Matri dolorosæ legavit, Hoc, inquam, illustrissimum & tu imitare exemplum. Si religiosa es anima, poteris offerre loco auri, thuris & myrrhæ tria substantia- lia statûs tui vota: pro auro paupertatem voluntariam & votivam, quia paupertas hæc ditissima est, & præ omni auro DEO ac SS. Virgi- ni acceptissima; pro thure obedientiam, quâ DEO & Superioribus sensum tuum, intellectum, voluntatem, totumque te ipsum in holo- caustum consecras; pro myrrha castitatem, quæ ex corporis afflictatio- ne, jejunio, carnisque mortificatione nascitur, custoditur, ac serva- tur, & hæc myrrha illis erit probatissima.

Si Ecclesiasticus es, offerre poteris quotidie DEO tuo aurum thus & myrrham, hoc est: Sapientiam, orationem & mortificatio- nem; vel si mavis: Aurum benefaciendo pauperibus, thus suppli- cando DEO in Missæ Sacrificio, & myrrham commoriendo Christo Crucifixo, & compatiendo SS. Matri ejus dolorosæ.

Si Laicus es, habes & tu, quomodo aurum, thus & myrrham Omnipotenti quotidie offeras: Fidem ut aurum fulgens, spem ut thus odoriferum, charitatem ut myrrham, Ecclesiæ membra à corruptio- ne servantem, ac conglutinantem. Vel si magis arridet, per ejusmo- di trium Regum munera eleëmofynam, orationem & jejunium accipe:

S. Aug. lib.
56. homil. in
1. l. in cap. 2.
Matth.

Aurum, inquit S. Augustinus; à nobis accipit Christus, si eleëmofynam facimus: Thus, si orationem fundimus, myrrham, si pro illo moria- mur. Eja anime mi! resume animum, & noli appa-

rere vacuus in conspectu DEI
tui, &c.

CON.